

Pozdravljena, devetošolka!

Očitno razmišljaš o vpisu na Škofijsko klasično gimnazijo. Morda je krivo ime ali pa pomanjkljive informacije, da se je o naši šoli izoblikovalo že kar veliko stereotipov. Ker hodim v drugi letnik gimnazije, torej šolo že kar dobro poznam, jih bom v tem pismu poskušala razbliniti.

Zaradi svojega imena škofijsko gimnazijo povezujemo s škofom, cerkvijo, vero. Nekateri zato menijo, da se na šolo lahko vpišejo le verni, da vsak dan molimo rožni venec in obiskujemo mašo, da gredo po končani šoli fantje za duhovnike, dekleta pa za nune. Vse te stvari so neresnične. Res je, da imamo pred poukom in po njem uvodno oz. zaključno misel, ki je kot neke vrste molitev. Vendar se lahko vsak odloči, da pri njej ne bo sodeloval. V razredu imam kar nekaj sošolcev, ki niso verni, pa zaradi tega niso zapostavljeni. Vera je osebna odločitev in zato ni prisila. Vendar pa je na naši šoli pogoj, da vero spoštuješ. V okviru razreda se v letu izvede nekaj razrednih maš. Prav tako kot pri molitvi tudi pri maši vsak sodeluje tako, kot misli, da je prav. Se mi pa zdi, da nas razredne maše med seboj zelo povežejo. Tudi trditev, da vsi fantje iz naše šole postanejo duhovniki, dekleta pa nune, ne drži. Za duhovniški poklic se odločijo le poklicani. Statistika pa kaže, da so naši dijaki zelo uspešni pri študiju in tudi pozneje v različnih poklicih.

Že ko sem sama razmišljala o vpisu na gimnazijo, sem od nekaterih slišala, da na škofijski gimnaziji fantje hodijo po levi, dekleta pa po desni strani hodnikov, da ne bi imeli stikov. To seveda ni res. Tako kot na vseh gimnazijah se tudi na naših hodnikih med odmori naredi kar precejšnja gneča. Je pa res, da so se lanske maturantje pohecali iz nas prvošolcev in so bili prvi dan vsi hodniki na polovici prepleteni s trakom, desno za dekleta, levo pa za fante. To je bila res dobra šala.

Morda si slišala, da na naši šoli ne smeš imeti fanta. To je neumnost. V dijaških letih ima veliko mladih kakšno simpatijo, se zaljubi, ima prva razmerja. To je povsem normalno in tega naša šola ne preprečuje. Lahko ti navedem čisto konkreten primer. V času valentinovega po naši šoli razpostavijo nabiralnike, kamor lahko oddamo pismo za simpatijo/prijatelja/prijateljico, ki je lahko tudi anonimno. Ta pisma se potem raznese po razredih in se jih razdeli. Pošiljanje pisemc za valentinovo nam je šola omogočila tudi zdaj, ko se šolamo na daljavo. In po šoli se sprehaja precej parčkov ...

Včasih dekleta, ki razmišljajo o vpisu na našo šolo, skrbi, da ne bodo smele nositi hudijev ali imeti nalakiranih nohtov ali makeupa. To je ponovno le izmišljotina. Veliko deklet se liči in si lakira nohte. Prav tako so hudiji ne samo dovoljeni, celo v prvem letniku dobiš svojega z logotipom šole.

Izoblikovalo se je tudi mnenje, da na škofijski nimaš časa za prijatelje, da se ves čas samo učimo in da smo sami genijalci. Tudi to ni res. Naša šola organizira veliko dejavnosti (duhovne obnove, pevski festival, dramski festival), ki omogočajo, da se razred spozna, poveže in da si pridobiš prijatelje. Jaz sem v svojem razredu dobila toliko dobrih prijateljev in verjamem, da jih boš tudi ti. Količina učenja pa je odvisna od tvojih delovnih navad, tvojih želj in motivacije. Za dobre ocene se je treba učiti in truditi, ampak mislim, da je to potrebno na prav vsaki gimnaziji. Še vedno pa ostane veliko časa za vse, kar imaš rada.

Upam, da sem ti ustvarila malo bolj realno sliko o Škofijski klasični gimnaziji. Veliko ljudi pravi, da je obdobje gimnazije najlepše življenjsko obdobje. Moram reči, da se z njimi kar strinjam. Na šoli res uživam in sem hvaležna vsem, ki z mano soustvarjajo ta čudovita štiri leta. Želim ti vse dobro in upam, da se septembra vidiva!

Lara